

Випуск № 40

Грудень 2024

Дніпровська

Січ

Козацький дитячий часопис

Козацькій гімназії 35 років!

Київська гімназія №283

Дніпровська Січ №40 (2024)

- 3 35 років козацькій гімназії
9 Круглий стіл – обговорення, що надихають до дій
10 Свято не лише про історію, а й про наше майбутнє
12 Окриленість у тривожному Києві
13 Запали свічку!
14 Успіх – це не підсумок мрій, а підсумок творчої праці
16 Героїчні сторінки України (Зустріч із заслуженим художником України Олексієм Руденком)
17 Тисяча днів супротиву: уроки пам'яті для нових поколінь
18 Захист України понад усе
19 У спадок від предків – боронити свій край
24 Дякую за подаровану радість
25 Козацьке диво у наш час
26 Козацький шлях до Перемоги
29 Нащадки запорозької слави
31 Високі нагороди для переможців Київської МАН
32 Історичні постаті у романах Оксани Зененко
32 Гімназія – крок до успіху
33 Сила традицій і нових мрій: нашій гімназії – 35
33 Немає нічого неможливого, якщо наполегливо йти до мети
35 Україна крізь 1000 днів війни
36 Одна вона у нас така – уся співуча і дзвінка
37 Без мови у світі нас нема
38 Подорож Сонячною системою
39 З вірою в Перемогу
40 Колись буде день без тривоги і сирен...
41 Кожен день як крок до свободи
42 Історія наче ожила
43 Перше вересня 2024 року
44 Благодійна ярмарка у Козацькій гімназії

На обкладинці часопису: учні козацьких загонів 11-х та 5-А класів

Головний редактор Володимир Гнатюк
Голова прес-центру Марія Швед
Керівник науково-методичного центру Лариса Сівковська
sh283@ukr.net

35 РОКІВ

КОЗАЦЬКІЙ ГІМНАЗІЇ

11 вересня 2024 року на свято до гімназії завітали виконуюча обов'язки голови Деснянської районної в місті Києві державної адміністрації Ірина Алексеєнко, начальник Управління освіти Деснянського району Людмила Рожкова, заступник начальника Управління освіти Олена Кулик, начальник відділу освітньої інформації, промоції та професійного розвитку педагогічних працівників Мар'яна Майорова, директор початкової школи «Деснянка» Людмила Діденко, дружина директора гімназії, кандидат філологічних наук, доцент філології Ірина Гнатюк.

Виступаючи відзначили сумлінну працю педагогічного колективу та успіхи у професійній діяльності. Звернули увагу на багаторічні традиції, які непорушні в гімназії, як от: козацька дитяча організація «Дніпровська Січ», козацький дитячий часопис, козацькі однострої, естрадно-духовий оркестр «Візерунки» – подякували за національно-патріотичне виховання підростаючого покоління і вручили високі нагороди від Управління освіти Деснянського району,

Департаменту освіти і науки міста Києва, Деснянської районної в місті Києві державної адміністрації, Київської міської державної адміністрації та Міністерства освіти і науки України.

З палким, полум'яним словом звернувся до учасників святкового дійства директор гімназії, заслужений працівник освіти України Володимир Гнатюк.

«Шановні педагоги, дорогі учні, шановні запрошені на наше свято, дорога козацька громадо! 35 років тому,

11 вересня 1989 року прозвучав 1-й дзвінок для 311-ти учнів середньої школи №283, який сповістив про початок руху дітей до Знань і став символом нашого педагогічного покликання бути Вчителем, а значить любити і виховувати, навчати і поважати кожного, хто переступив поріг козацької гімназії і довірився нам на довгі роки навчання. Жити і працювати у дні війни вимагає від кожного з нас бути мотивованими, згуртованими, зосередженими на своїх внутрішніх джерелах енергетичних потоків з думкою: вистояти і перемогти. Так! Це щоденні повітряні тривоги, тисячі загиблих наших героїв, зруйновані міста і села,

ку у бурхливому освітньому просторі. І, звичайно, після проголошення незалежності України педагогічний колектив гімназії на засіданні педагогічної ради у 1992 році прийняв Концепцію національної школи як систему формування патріота в добу розбудови Української держави. І вже 21 травня 1992 року відбулась історична зустріч першого Президента України Леоніда Кравчука з першими випускниками в незалежній Україні – учнями 283-го навчального закладу. Наприкінці зустрічі Президент залишив побажання: «Хочу, щоб ви були достойні нашого майбутнього, достойні учасники будівництва незалежної України».

Рік за роком, день за днем набирался досвід, проводились науково-практичні конференції, «круглі столи», зустрічі з директорами району, міста, країни, які лягли в основу спеціального випуску науково-педагогічного журналу «Рідна школа» № 10 за 1996 рік, у якому узагальнені матеріали педагогів 283-ї школи, засвідчили вдале поєднання науки і практики. А вже згодом досвід роботи педагогічного колективу було розміщено на сторінках столичних часописів «Вечірній Київ», «Літературна Україна», «Депутатські вісті», «Вісник», «Освіта», «Народознавство» тощо. 22 квітня 2003 року року була створена Громадська козацька дитяча організація «Троещинська Січ», засновником якої виступив педагогічний колектив гімназії, яка у серпні 2006 року реорганізована у Всеукраїнську громадську козацьку дитячу організацію «Дніпровська Січ». 3 квітня 2004р. почав виходити і виходить ось уже 20 років поспіль козацький дитячий часопис «Дніпровська Січ», на сторінках якого розміщені дописи педагогів, учнів, батьків, громадських діячів, письменників, митців щодо подій, які відбувалися в козацькій гімназії. Це, без сумніву, літопис національно-патріотичного виховання дітей та молоді нашої столиці. У різні роки очолювали наглядову раду Всеукраїнської громадської козацької дитячої організації «Дніпровська

понівечені долі і розбиті мрії. Серед героїв, які мужньо боролися з російськими окупантами, є і наші випускники, які віддали своє життя, захищаючи нашу Батьківщину. Серед них: Шаманов Ярослав, Якушин Давид, Верба Ігор, Воронін Микита, Коваленко Віталій, Пількевич Сергій, Царенко Сергій, Чупак Юрій, Зав'ялов Олексій. Педагогічний колектив гімназії сьогодні – це злагоджена команда професіоналів, досвідчених провідників дитячих сердець до світла і добра, чесності і відданості своїй країні, народу, національній культурі і національній пам'яті. Серед 70 вчителів, які натхненно і самовіддано працюють зі школярами, 57 вчителів – вищої кваліфікаційної категорії; 10 вчителів – I кваліфікаційної категорії; 3 вчителів – II кваліфікаційної категорії. Мають звання «учитель-методист» – 27 вчителів; звання «старший учитель» 20 вчителів; нагороджені відзнакою «Відмінник освіти України» – 4 вчителі; заслужений працівник освіти України – 1 вчитель; кандидат педагогічних наук – 1 вчитель; кандидат фізико-математичних наук – 1 вчитель; кандидат філологічних наук – 1 вчитель. За 35 років наш навчальний заклад закінчили 3042 учні, з них із золотими і срібними медалями – 340 учнів. Які основні віхи знаменують трудовий шлях педагогічного колективу? Кожен навчальний заклад має мати своє обличчя, свою візитів-

Січ» Герої України Борис Олійник і Левко Лук'яненко, нині її очільником є голова Національної спілки письменників України Михайло Сидоржевський. Серед найактивніших членів Ради козацької старшини, які не втомно беруть участь у всіх гімназійних заходах, слід назвати першого заступника голови Наглядової ради, генерала козацтва Петра Даневича, першого заступника головного отамана, заслуженого працівника культури України Георгія Даценка, генерал-майора Національної гвардії України Василя Молдавчука. Педагогічний колектив гімназії у 2005 році підписав угоду з Північним територіальним командуванням Національної гвардії України «Про співпрацю у сфері освіти і виховання дітей та учнівської молоді». І ось уже 20 років у гімназії проходять уроки мужності, зустрічі з героями російсько-української війни, з Героями України, остання така зустріч відбулась з Дмитром Фінашиним 19 квітня 2024 року – лейтенантом Національної гвардії. Особливі слова подяки хоч висловити полковнику Національної гвардії України Віктору Голумбівському, який тісно співпрацює з «Дніпровською Січчю». За багаторічну активну громадську роботу, волонтерську діяльність, патріотичне виховання підростаючого покоління колектив ВГКДО «Дніпровська Січ» нагороджений Почесною грамотою Кабінету Міністрів України, Грамотою Верховної Ради України, бронзовим волонтерським хрестом «За патріотизм» та іншими відзнаками. Двічі у 2005 та 2019 році гімназію відвідав Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет, який звернувся до учнів зі словами: «Вчіться різним наукам та постійно вдосконалюйтесь, щоб пройдений вами шлях не минув марно, а усі здобутки й знання ви примножили і використали для утвердження і процвітання Української держави». За

35 років існування гімназії досвід роботи педагогічного колективу з національно-патріотичного виховання узагальнений у науково-методичних книгах: «Управління системою національного виховання учнів», яка відзначена міжнародною премією імені Івана Огієнка в галузі освіти, «Національна школа – Київська гімназія 283»; «Козацько-лицарський гарт дітей та молоді»; «Я – патріот»; «Козацька гімназія на рубежі століть», яка відзначена міжнародною літературно-мистецькою премією імені Григорія Сковороди.

Учні гімназії впродовж багатьох років зустрічалися з Президентами України: Віктором Ющенком під час спільної толоки на Всеукраїнських суботниках в Мистецькому Арсеналі, а також на вшануванні пам'яті

жертв радянської агресії у Національному історико-меморіальному заповіднику «Биківнянські могили»; Петром Порошенком під час урочистостей вручення особовому складу Національної гвардії сертифікатів для отримання житла; Володимиром Зеленським на Софійській площі під час церемонії підняття Державного Прапора України. Злагоджено і творчо працює педагогічний колектив над формуванням інтелектуальних лідерів суспільства, розвитку творчих здібностей

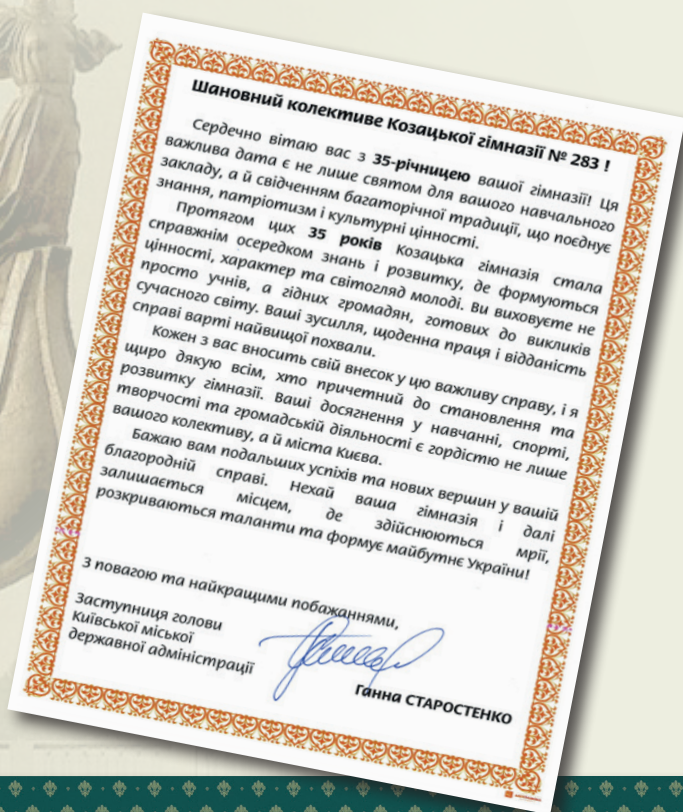
школярів, природної обдарованості. Так, учні гімназії беруть активну участь у Міжнародних наукових конференціях, мовно-літературних конкурсах імені Тараса Шевченка, Петра Яцика, посідають перші місця на фінальних етапах Всеукраїнського конкурсу захисту науково-дослідницьких робіт. Зокрема, Андрій Рудик, Марія Жванко, Михайло Деркач, Анастасія Кириченко стали лауреатами стипендії від Президента України і отримали свої дипломи з рук Голови Верховної Ради Руслана Стефанчука. Здобув широке визнання серед естрадно-духових колективів і наш оркестр «Візерунки», який більше 12 років отримує гранди і дипломи на фестивалях і конкурсах, створюючи святковий настрій на всіх святах навчального закладу. Додам до успіхів учнів гімназії активну участь у школі акторського і дикторського мистецтва. Остання перемога юних артистів – це гран-прі на Всеукраїнському фестивалі «Зірки Мельпомени» у Хмельницькому 2024 року. І наші спортсмени є гордістю гімназії. Вони перші під час футбольних змагань на кубок «Даринок», перші на Всеукраїнських змаганнях «Пліч-о-пліч» у Деснянському районі, перші на районній спартакіаді допризовної молоді, перші з футболу на призи клубу «Шкіряний м'яч». У народі кажуть: «Хвала тому, хто сіє хліб», а я скажу: «Хвала всім тим, хто сіє зерна любові в дитячі серця». Адже живе і творить людина не хлібом єдиним. Хай міцніє і зростає у своїй величі і силі наша козацька родина, наш педагогічний колектив. Хай наші учні з гордістю несуть ім'я нашої альма матер – Козацька, бо дух по своїй суті є незламним, а дух козацький – це вічне полум'я у всесвітньому просторі, з якого постає

Україна. Слава Україні!» Вітали колектив з ювілеєм начальник відділу з цивільно-військового співтовариства Національної гвардії України, полковник Віктор Голубівський, а також члени Ради козацької старшини, заслужений працівник культури України Георгій Даденко, перший заступник голови Наглядової ради ВГКДО «Дніпровська Січ», козацький генерал Петро Даневич, генерал-майор Національної гвардії України у відставці Василь Молдавчук. Бурхливими оплесками зустріли глядачі колективи гімназії, які натхненно співали, віртуозно танцювали, дарували присутнім на святі свій запал і талант. Окрасою концерту став виступ народного артиста України Олександра Василенка. Директор гімназії подякував учасникам святкового концерту і побажав миру, добра, щастя і здоров'я.

Прес-центр

У першому ряду зліва направо учителі:

Любенко А.М., Прима Т.М., Паукова В.Ю., Радецька Т.Д., Бут А.О., Швед М.А., Сівковська Л.О., Мухіна-Швець Н.А., Усата А.Б., Мошковський О.В., Дробишевська С.М., Данилюк Т.А., Персікова І.М., Іванова Н.В., Гриненко Н.В.

У другому ряду зліва направо учителі:

Хохлов А.С., Латанюк О.М., Данилова Н.В., Даневич С.М., Ільчук Н.В., Демчик С.М., Кучерук Г.А., Гнатюк В.М. (директор), Рудкова А.А., Яременко С.В., Шевченко О.І., Боярова Л.М., Дьоміна М.В., Біленчук І.М., Марухненко О.І., Єрмакова І.Д., Васькевич С.В.

У третьому ряду зліва направо учителі:

Перната Н.А., Кузентська Н.А., Твардовська Л.М., Демиденко В.Д., Шубіна В.В., Єршов В.В., Єршова К.М., Неділько О.С., Гончар О.М., Іванько Н.А., Романюк Р.О., Кошелева В.С., Піхотник Л.В., Веретюк О.І., Литвинюк Л.О., Осадча О.Я., Невіднича О.В.

У четвертому ряду зліва направо учителі:

Швед М.В., Камоцький В.В., Большакова Н.В., Микуленко Я.М., Харчук О.О., Шевчук С.О., Гулько В.І., Долгушевська В.В., Морозова С.М., Єршов О.В., Денисенко Л.В., Дейнека Н.С., Жукова Н.О., Корнієнко О.П.

КРУГЛИЙ СТІЛ – ОБГОВОРЕННЯ, ЩО НАДИХАЮТЬ ДО ДІЙ

Успіх – це не кінець, успіх – це початок нових завдань.

Пабло Пікассо

Сівковська Лариса Олександрівна проаналізувала результати опитування, які вказують, що наші учні зацікавлені в подальшому розвитку таких напрямів навчання, як: поглиблене вивчення іноземних мов, фінансової грамотності та підприємництва, програмуванні та ІТ-технологіях. Щодо позашкільних заходів, то своє майбутн мають гуртки за інтересами, майстер-класи від відомих людей, волонтерська діяльність, конкурси і фестивалі, спортивні змагання, читацькі клуби та літературні зустрічі, дебати. Щодо партнерських відносин з іншими навчальними закладами, то пріоритетними є співпраця з вищими навчальними закладами, участь у міжнародних проектах, співпраця з Малою академією наук та спортивними клубами. Почесною гостею заходу стала заслужена вчителька України, поетеса, методистка-дослідниця, активна громадська діячка, волонтерка з Волині Ніна Горик, яка долучилась до наших обговорень, надихнула своїми поетичними рядками до подальших звершень. Звертаючись до учасників круглого столу, вона сказала: «Я дуже зворушена на зустрічі круглого столу з учнями гімназії через те, що з Володимиром Гнатюком ми сьогодні взаємодіємо у час російсько-української вій-

Чи можна нашу гімназію вважати успішним освітнім проектом? Закладом з ідеєю? Що таке успіх для навчального закладу? Це високі результати на ЗНО? Це перемоги на олімпіадах та конкурсах? Це випускники, які досягли успіху в житті? Безумовно, все це є важливими показниками. Але успіх – це набагато більше. Це атмосфера, яка панує в стінах гімназії: прагнення до знань, до саморозвитку, до досягнення нових вершин. І саме це прагнення об'єднало учасників круглого столу. Головним спікером заходу став директор Володимир Миколайович Гнатюк, а його експертами – учениці 11-х класів Зацаринна Неллі, Ляшенко Ліана, Твардовська Ольга, Штифурак Ірина. Гімназисти детально розкрили пріоритетні особливості розвитку нашої гімназії як навчального закладу з ідеєю, що робить його конкурентоспроможним. Яскравою візитівкою є Школа акторського та дикторського мистецтва, високі досягнення має гімназія у співпраці з Малою академією наук, щороку ми маємо високі результати у спортивних змаганнях, але найбільшим досягненням є видання власного козацького часопису «Дніпровська Січ», який є унікальним для сфери освіти. Гімназисти мали змогу поставити питання та запропонувати свої ідеї щодо подальшого розвитку нашої гімназії. Крім того, модератор цього заходу

ни. Схвильована, бо нашому однокурснику вдалося створити на зорі української державності в зросійщеному Києві національну гімназію. Я вважаю, що це велика Божа милість, яка повела його до батьківських чеснот і народної педагогіки. Без нарочитої урочистості, але надзвичайно правдиво звучить історія про вашу гімназію і про вас. Я відчула оцю родинність, яка існує у вашому козацькому середо-

вищі, до якого і я маю честь долучитись. Своє поетичне слово я хочу адресувати моїм колегам-словесникам, бо я усе життя викладала українську мову і літературу. Моє останнє місце роботи – це педагогічний коледж у місті Луцьку, а тепер працюю лише на літературному полі. У березні 2024 року побачила світ моя книга віршів «Лінії оборони», з якої я вам прочитаю декілька віршів.

І було мені слово

Марії Павлівні Скляничук - моєї учительці, натхненниці, рідній душі

*У вікні мого спомину
вишня цвіте неодцвітна.
Наче сяєво біле –
цвіте у шкільному саду.
І травнево довкола,
і небо бездонне й блакитне...
І роки молоді, і серця –
у цвіту і в меду.*

*Тож коли йдуть сніги
білим-білим наболеним світом
і збентежене серце тріпоче,
як пташка мала,
у вікні мого спомину –
вишня цвіте неодцвітна,
що в далекому травні
в шкільному саду зацвіла.*

... ..

Хочу звернутись і до гімназистів, які тільки ступають на поріг гімназії вершити свою долю.

*Тобі вже десять. Як підріс ти,
Як тішиши очі і серця,
І строга форма гімназиста
Тобі сьогодні до лиця.*

*Ти хочеш знати все, уміти,
Таємне хочеш зрозуміти,
Науки золотий горіх
Розлуцуєш із року в рік.*

*Готуй свої високі старту,
Вивищуй мрії дивоцвіт,
Нехай географічні карти
Тобі відкриють цілий світ.*

*Щоб серце чуле мав і зряче,
Душа не знала сліпоти,
Тобі засяє слово, наче
Вінець над серцем золотий.*

А поза тим знову звучать сирени, знову летять ракети, і ми прагнемо протиставити нелюдам, які хочуть знищити наш дух, нашу національну волю і наш гарт. Після чергового червоного теракту народилися такі рядки:

*І знову сяйво вранішніх зірниць
Поглинути замислив чорний морок -
Нас вкотре випробовує на міць
Підступний і несамовитий ворог.*

*Не сяють люстри – палимо свічки.
Нема тепла – зігріємось в роботі.
Завзяті, терпеливі, беручкі,
Мабуть, ми більше з духу, ніж із плоти.*

*Жбурляє стрілами в усі боки,
На вістрі в них – вогонь з самого пекла.
Гудуть сирени... Виють, як вовки,
Що здалеку зачули небезпеку.*

... ..

*Чого домігся враг? Ганьби клеймо.
Огидні світу варвари новітні.
Страждаємо. Та міцно стоїмо.
У вірі і любові – непохитні.»*

Ніна Горик подарувала гімназістам бібліотечку своїх книг, а також ангелика, як охоронця гімназійної родини. Учні подякували волинській поетесі за полум'яні вірші і вручили квіти та оберіг-мотанку, а директор гімназії Володимир Гнатюк нагородив поетесу орденом слави I ступеня. Приємними враженнями від навчання в гімназії поділилися і наші випускниці, які мали змогу згадати зворушливі моменти, подякувати вчителям гімназії і висловити настанови майбутнім випускникам. Та найбільшою несподіванкою стало вітання та світлини від нашої випускниці Кекух Софії, яка зараз співпрацює з Валерієм Залужним у Лондоні, і мала змогу подарувати йому примірники нашого унікального часопису «Дніпровська Січ». Саме такі зустрічі надихають до подальших звершень. Дякуємо усім нашим учасникам за активність, щирість і цікаві пропозиції.

Прес-центр

Окриленість у тривожному Києві

Знана поетеса з Лесиноного краю Ніна Горик після зустрічі з учнями козацької гімназії повернулася на Волинь і поділилася своїми враженнями.

Я приїхала до Києва в час, коли в школі відбувалося одне з ювілейних дійств, присвячене 35-річчю гімназії у формі круглого столу. Промовці – лицем до заповненого гімназистами залу. Слово директора було глибоким і ясним. Він розповів про історію гімназії, яка розпочалася з його перемоги в конкурсі Авторська школа. Серед 11 претендентів на директорську посаду в 1988 році переміг учитель-словесник Володимир Гнатюк, родом з Волині – волелюбного, упівського краю. Переможцю судилося очолити у 1989 році навчальний заклад, сформувавши вчительський колектив, а потім крок за кроком у зросійщеному Києві наповнювати козацьку гімназію національним змістом. Українська гімназія мала виграти конкуренцію в освітньому просторі ще напередодні державності України, привабити змістом і формами навчання й виховання – і молодому директору це вдалося. На святі свідчили про це не тільки перемоги наукові, спортивні, мистецькі та інші, а насамперед ті, хто є візитівкою школи – її випускники. Їхні виступи, виголошені чудовою, багатою рідною мовою, були переконливі. Вони зверталися до гімназистів з напуттям, а до вчорашніх наставників – із вдячністю за те, що дали їм добрий старт у житті. Заступниця директора з навчальної роботи Лариса Сівковська, яка готувала круглий стіл й особисто вела його, поставила промовцям завдання поєднати слово з коротким і містким відео, яке б ілюструвало їхнє проблемне питання. Розкривши свою тему, вони пов'язують її зміст із запитанням до директора: Як Ви працювали над науковою роботою? Що, на Ваш погляд, дає учням заняття в шкіль-

ному театрі? Чому важливо займатися спортом? Чи буде побудовано басейн? Яка роль часопису «Дніпровська Січ» у діяльності школи? Директор, заслужений працівник освіти України, кандидат педагогічних наук В. М. Гнатюк говорить просто, щиро, без пафосу і фальшивого солоду. Його слово точне, відверте, образне й переконливе... Слово, якому віриш, яке не потребує шпательок, бо воно з життя, з переконань. «Дніпровська Січ» – це літопис гімназії. Шкільний журнал, що видається двічі на рік, творять гімназисти, вчителі й батьки, які є авторами, редакторами, фотографами. На екрані з'являється фото Героя України, улюбленця народу – генерала Залужного, в руках у якого – подаровані примірники шкільного часопису. «Як це?!» – запитую. Відповідь вражає: «Випускниця гімназії Софія Кекух співпрацює з Валерієм Федоровичем у Лондоні. Вона й передала ці примірники журналу». Зал, як і я, в захваті!.. На завершення на екранах з'являються результати опитувань гімназистів з різних питань – це погляд у завтрашній день. Діти вибирають «Основи бізнесу», «Поглиблення знань іноземних мов», «Вивчення фінансової грамотності та ІТ-технологій», улюблені заняття, про забезпечення яких має подбати гімназія. Усе це – для аналізу й до уваги дирекції. Врешті звучить пісня про Україну у виконанні дзвінкоголосої юної співачки Дарини Борецької. Хлоп'ята виносять прапори, зал «зорує» ліхтариками... Старшокласників, що в козацьких одностроях, запрошують до спільної святкової світлини. З роси й води Вам, рідні люди! Дякую за цю окриленість, подаровану в тривожному Києві.

ЗАПАЛИ СВІЧКУ!

*Ти кажеш не було голодомору?
І не було голодного села?
А бачив ти в селі пусту комору,
З якої зерно вимили до тла?
Як навіть вариво виймали з печі
І забирали прямо із горщиків,
Окрайці виривали з рук малечі
І з торбинок нужденних стариків?*

Так, 23 листопада в читальній залі районної бібліотеки за участю учнів 11В та 11Д класів відбулася неймовірна зустріч з письменницею Наталією Дзюбенко-Мейс.

Захід почався зворушливими читаннями поезій учнів гімназії, які присвячені усім загиблим під час голодомору. Пані Наталія познайомила присутніх із трагічними сторінками тих страшних подій української історії, зокрема, і фактами Голодомору безпосередньо в нашому краї, згадала про жахи голоду 1932-33 років, про загибель мільйонів людей, про трагізм,

*Пам'ять – це нескінченна книга, в якій записано все: і життя людини, і життя країни.
Багато сторінок написано кривавим і чорним.
Найтрагічнішою сторінкою історії нашого народу є голодомор 1932–1933 років. Голод... Це страшне слово повертає нас у далекі 1932–1933 роки. І в останні дні листопада весь український народ у смутку і скорботі доземно схиляє голови, вшановуючи пам'ять мільйонів його жертв, засуджуючи творців цієї чорної сторінки в історії України.*

*Ти кажеш, не було голодомору?
Чому ж тоді, як був і урожай,
Усе суціль викачували з двору.
– Гребі, нічого людям не лишай!..
Я бачив сам у ту зловісну пору
І пухлих, і померлих на шляхах.
І досі ще стоять мені в очах...
А кажеш – не було голодомору!
Дмитро Білоус*

який ховається за словом «голодомор». У зустрічі взяв активну участь і народний художник України Валерій Франчук, митець, який зобразив трагедію Голодомору більше, ніж на сотні полотен. Письменниця зачитала свої вірші дітям. Голодомор 1932-1933 років в Україні назавжди залишиться в нашій пам'яті, як одна з найстрашніших сторінок минулого. Запали свічку! Пам'ятаємо! Єднаймося!

**Наталія Гриненко,
класний керівник 11-В класу**

УСПІХ – ЦЕ НЕ ПІДСУМОК МРІЙ, А ПІДСУМОК ТВОРЧОЇ ПРАЦІ

У кожного навчального закладу є свої традиції, свята, які відзначаються із року в рік та є їхньою візитівкою. В нашій гімназії також є особливе свято, яке чекають з нетерпінням як п'ятикласники, так і випускники. І це – «Афіна Паллада вшановує», яке відбулося 23 травня 2024 року, де нагороджували переможців олімпіад, конкурсів, спортивних змагань тощо. Перемога – це завжди особлива подія, яка заслуговує на щире визнання та вітання. Незалежно від того, чи це перемога на олімпіаді з математики, успішно захищена науково-дослідницька робота чи медаль на спортивних змаганнях. Кожне досягнення варте того, щоб його відзначили. Наші юні генії, спортсмени та творчі особистості продемонстрували неабияку наполегливість, талант та прагнення до перемоги, адже 2023-2024 навчальний рік став для нас досить результативним. Гімназисти здобули 212 перемог на Всеукраїнських учнівських олімпіадах з навчальних предметів. Серед них:

- районний етап – 160 місць;
- міський етап – 52 місця.

На Всеукраїнському конкурсі-захисті науково-дослідницьких робіт МАН – 24 призових місця. Серед них:

- районний етап – 15 призових місць;
- міський етап – 9 призових місць;
- республіканський етап – 2 призових місця.

Міжнародний конкурс наукових досліджень для школярів, студентів, викладачів (Індонезія) – II місце – 3 (Шулькевич Роман, Рудик Марія Єлизавета, Журавльова Анна). Крім того, продемонстрували високі досягнення у творчих конкурсах таких, як: «Омбудсмен», «Мій родовід», «Яскравий Я», «Україна», «Гра скликає друзів», «Весняна феєрія». А наші спортсмени довели, що завдяки наполегливості, системним тренуванням і силі духу можна досягти всього. Здобуті кубки з футболу, волейболу, футзалу, спартакіади учнівської молоді є цьому прекрасним доказом. На святі нагороди отримали більше 250 учнів. Серед них були й такі, що мали один диплом, і такі, що мали їх декілька. Найбільшу кількість перемог здобув учень 11-В класу Шулькевич Роман, а саме – 21 диплом. Трохи поступилися йому гімназистки Штифурак Ірина, Журавльова Анна, Рудик Марія Єлизавета.

Переможцями у номінаціях стали:

1. «Гордість гімназії» – Шулькевич Роман, 11-В клас;
2. «Ерудит року» – Штифурак Ірина, 10-Б клас;
3. «Інтелект року» – Рудик Марія Єлизавета, 9-Б клас;
4. «Амбасадорка МАН» – Твардовська Ольга, 10-А клас, Ляшенко Ліана, 10-Г клас;
5. «Відкриття року» – Тертишник Юлія, 8-Г клас;
6. «Ініціативність і творчість» – Журавльова Анна, 10-Д клас;
7. «Активний читач» – Лупіч Поліна, 6-Б клас;
8. «Кращий режисер-оператор» – Алексеєва Владислава, 10-В клас;
9. «Кращий журналіст гімназії» – Зацаринна Неллі, 10-В клас;
10. «Кращий спортсмен гімназії» – Громовий Владислав, 10-Д клас, Прозоровський Назар, 6-В клас;
11. «Отаман року» – Запорожан Марія, 8-Б клас, Сулик Богдан, 11-Б клас.

Володарями Перехідного кубку переможців стали учні класів, які показали найбільшу результативність за підсумками Всеукраїнських учнівських олімпіад та конкурсів у навчальному році, а саме: 11-В класу (51 диплом) та 10-Б класу (45 дипломів). Кожна перемога – це результат не лише таланту, але й титанічної праці. За кожним успіхом стоять години підготовки, наполегливі тренування. І це не лише заслуга самих учнів, але і їхніх наставників – досвідчених вчителів, тренерів, які вклали в них свої знання, досвід та душу. Перемоги наших учнів – це

свідчення високого рівня освіти, це доказ того, що в нашій гімназії навчаються талановиті, цілеспрямовані та амбітні молоді люди. Ми пишаємося нашими учнями і бажаємо їм подальших успіхів у навчанні, науковій діяльності, творчих конкурсах та спортивних змаганнях. Щірі вітання мотивують наших переможців до подальших звершень, підкреслюють важливість їхніх зусиль та надають впевненості у власних силах, бо кожна їхня перемога наближає нас до такої омріяної і бажаної перемоги на полі бою.

Прес-центр

ГЕРОЇЧНІ СТОРІНКИ УКРАЇНИ

(Зустріч із заслуженим художником України Олексієм Руденком)

Учні 6-Б та 6-Г класів мали унікальну можливість зустрітися з Олексієм Валерійовичем Руденком, головним спеціалістом Відділу розвитку військової символіки та геральдики Міністерства оборони України, заслуженим художником України. На зустрічі Олексій Валерійович розповів

го як символу незламності та сили українського народу. Юні козаки та козачки дізналися про складний шлях гетьмана, його політичні та військові здобутки, а також про значення його постаті в сучасній історії України. Особливо цікаво дітям було почути про те, як історія і військова символіка України тісно пов'язані між собою. Олексій Руденко підкреслив важливість збереження пам'яті про видатних українців та їхню роль у нашій духовній спадщині. Ця зустріч не тільки розширила знання шестикласників про історію держави, а й надихнула їх на подальше вивчення героїчних сторінок минулого України.

про життя та діяльність видатного українського гетьмана Богдана Хмельницького, його роль у становленні української державності та боротьбі за незалежність. Розповідь Олексія Валерійовича захопила учнів, оскільки він не тільки висвітлив історичні події, а й підкреслив значення Хмельницько-

Прес-центр

ТИСЯЧА ДНІВ СУПРОТИВУ: УРОКИ ПАМ'ЯТІ ДЛЯ НОВИХ ПОКОЛІНЬ

1000 днів війни — це 1000 днів болю, втрат, героїзму та незламності. 19 листопада 2024 року учні 10-Г та 10-Д козацьких загонів разом із класними керівниками Кошелевою В. С., Піхотник Л.В. та шкільним бібліотекарем Кужентською Н.А. відвідали Бібліотеку 115 для дітей у місті Києві, аби вшанувати цю важливу дату, згадати події та людей, які стали символами мужності. Зокрема, на захід був запрошений поважний гість – Петро Недзельський, полковник запасу, колишній співробітник військової розвідки України, учасник бойових дій, а також його побратими з Польського Легіону, які перебували в Києві з волонтерською та навчальною місією. Спілкування військових з гімназистами пройшло з користю для останніх. Під час зустрічі діти дізналися багато нового і цікавого від запрошених гостей. Захисник поділився особистим військовим досвідом, закликав гімназистів вести здоровий спосіб життя, читати книги, поважати батьків та прислухатися до їхніх порад, а також бути небайдужими до подій в Україні. Військові говорили про мужність і героїзм, відповідальність, очікувану перемогу і майбутнє України, яке, на переконання всіх, буде мирним і процвітаючим. Військові закликали старшокласників бути сміливими і мужніми, адже вони є майбутнім України! Кожна хвилина вечора була пронизана не лише патріотизмом, а і поезією. Наш гість декламував вірші, присвячені Україні. Учениці Ісаенко Вероніка та Рибак Вероніка у відповідь зачитали авторські вірші, які до глибини душі вразили кожного

присутнього. Також у стінах бібліотеки було розгорнуто виставку книг, присвячених війні, зокрема, художню та документальну літературу, яка відображає жахи війни й силу духу нашого народу. Зустріч була теплою і зворушливою. Такі події дуже важливі і для воїнів, і для учнів, оскільки під час спілкування з'являється відчуття взаємопідтримки і тепла серцець, що надихає і дає сили боротися далі заради перемоги України. Учні щиро подякували воїнам за захист і можливість жити і планувати майбутнє в нашій країні. На згадку про зустріч гімназисти подарували гостям тематичні подарунки. 1000 днів війни показали нам, що наша сила – в єдності та пам'яті. І патріотичний захід у бібліотеці нагадав кожному з нас, що ці події – частина нашої історії, яку ми зобов'язані зберегти для наступних поколінь. Війна триває, але разом із нею триває і наша боротьба. Ми вистоїмо і обов'язково переможемо!

*Валентина Кошелева та
Любов Піхотник,
класні керівники 10-Г та 10-Д класів*

ЗАХИСТ УКРАЇНИ ПОНАД УСЕ

22 листопада відбулась чергова зустріч старшокласників козацької гімназії із захисником, безпосереднім учасником бойових дій на сході нашої країни – Дмитром Калініченком, сержантом Державної прикордонної служби, оператором безпілотних авіаційних комплексів.

Це не перша зустріч воїна із гімназистами. Цього разу учасниками патріотичного заходу були учні 11-их класів, для яких воїн розповів про реальні умови проживання захисників, вогневі позиції та укриття, екіпірування військових, основи надання невідкладної допомоги, про зброю, вибухові пристрої, загрози для цивільного населення і силу волі та любов до життя його побратимів. У заключній частині Дмитро говорив про етапи, які необхідно пройти, щоб досягти успішної процвітаючої України. Ця війна нас змінила, згуртувала, але ворог сильний і підступний. Він століттями прагне знищити Україну, тому підростаючому поколінню потрібно усвідомити значимість захисту Батьківщини кожному, готувати себе до захисту, визначившись на майбутнє із професією. Дуже важливо, щоб розумні, відповідальні, мотивовані і хлопці, і дівчата поповнювали ряди Збройних сил України, надійно оберігали нашу незалежність. Після закінчення зустрічі кожен з учнів зміг зробити світлини з макетами зброї та екіпіруванням. Експромтом виникло змагання між хлопцями у віджиманні з бронезилетом (а це на хвилиночку 12 кг). Результат вражає: Ткаченко Богдан 11-Б – 41 раз, Аб-

дулаєв Айхан 11-Д - 43, Григорян Олександр 11-Б – 48!!! Все буде Україна!

Марія Швед, заступник директора

У СПАДОК ВІД ПРЕДКІВ – БОРОНИТИ СВІЙ КРАЙ

Бути класним керівником у 5-му класі почесно, але дуже не просто. Знайомство з дітьми, батьками, щоденні уроки – це звичайні будні. Кожен прожитий день нові емоції, враження. Посвята в козачата – це особливі емоції, що засвідчують потужність виховного простору гімназії. Сьогодні важливо спонукати дітей до прояву істинного патріотизму у захисті інтересів своєї родини, класу, країни. Ми, дорослі, знаємо, що у найтемніші часи є світлі моменти. Саме такими яскравими на емоції стали години та дні підготовки до заходу учнів 5-А класу. Нарешті цей день! Тебе переповнює велике почуття гордості, хоча серце прискорено б'ється від хвилювання, але є результат: на очах і моїх, і батьків бринять сльози від ра-

дості за цих дітей. Саме таким видався день 9 жовтня. Під час посвяти в козачата учні показали свої неординарні здібності. Всі присутні в залі зрозуміли, що наші діти будуть гідними продовжувачами козацького роду і традицій. Я вірю, що в серцях юних українців зародилася гордість за звичай рідного народу, а пам'ять поповнилася заповідями козаків, які вони пронесуть через життя. Козачата відчували причетність до великої історії нашого народу, до потужної слави українського козацтва. І це тільки початок. Попереду у нас багато цікавих спільних справ!

*Тетяна Прима,
класний керівник козацького загону
імені Павла Полуботка*

Про посвяту в козачата чула дуже багато гарного, але навіть уявити не могла настільки це особливий захід. Готувались до нього ми дуже старанно. Тетяна Миколаївна, Яна Миколаївна, Ілля (старшокласник і хореограф нашого танцю) нам дуже допомагали і підтримували. Всього на паралелі п'ять 5-х класів. Ми виступали разом із 5-Б. Наші хлопці були у вишиванках та з вишитими поясами. У дівчат – гарні українські костюми, їм зробили колоски і прикрасили коси квітковими вінками. Ми виглядали справжньою командою і, завдяки підготовці, так і почувалися. І ось на-

решті цей день настав. Директор Володимир Миколайович, який і головний отаман Всеукраїнської громадської козацької дитячої організації «Дніпровська Січ», урочисто привітав присутніх, а козацька старшина оголосила наш виступ. Зазвучала музика: «Там, де безкрайні гори. Хоробре серце, нема неволі..» і ми вийшли на сцену, довгоочікуваний виступ почався, було трохи тривожно, але хвилююче і захоплююче. І тут настала черга іншого 5-го класу. Виступ був дуже цікавий. Наш клас підтримував їх так само, як і вони нас. Далі старшокласники привітали козачат патріотичними художні-

ми номерами. Для мене цей день був неймовірним. Це незабутні враження!

*Аліса Тименко,
учениця 5-А класу*

9 жовтня 2024 року відбулася урочиста посвята в козачата в нашій гімназії, перетворивши звичайний день на справжнє свято українських традицій та духу. Захід став яскравим нагадуванням про історію та героїчні подвиги предків, які боролися за свободу та незалежність України. Учасники посвяти, учні 5 класів, під час підготовки виступу дізнались про історію козаччини, правила життя козаків та їхні моральні принципи. Ця інформація важлива частина не лише для поглиблення знань учнів, а й для формування в них патріотизму, любові до рідної землі та почуття відповідальності. Свято розпочалося з урочистого відкриття: директор гімназії привітав усіх присутніх та розповів про значення козацтва в історії Укра-

їни. Згадали усіх Героїв, які віддали своє життя за наше світле майбутнє. Кульмінацією дійства стало вручення козацьких посвідчень учням, які склали обітницю бути вірними захисниками України, дотримуватись честі та справедливості. Козачата присягнули захищати слабших, шанувати старших і бути патріотами своєї країни. Посвята в козачата – це важливий крок у вихованні нового покоління українців, які цінуватимуть свою історію та готові продовжувати традиції предків. Це свято нагадало всім присутнім, що козацький дух живе і сьогодні, коли Україна знову бореться за свою незалежність та майбутнє.

*Ірина Фараон,
мама учня 5-А класу*

Вітаємо наших дітей, п'ятикласників гімназії, з таким яскравим приєднанням до шкільної та козацької родини! Посвята в козачата – важлива та водночас відповідальна подія, що залишає в душі кожного теплі спогади, а також єднає нас. Дітки дуже активно готувались до цього дня, і не даремно, бо свято вийшло цікавим, насиченим, різнобарвним та наповне-

ним чудовими виступами. Дякуємо вчителям та організаторам за вкладену працю, дякуємо нашим козачатам за їх таланти та позитивні емоції. І все в нашій країні буде добре, бо козацькому роду нема переводу!

*Альона Сендер,
мама учениці 5-А класу*

СИЛОЮ ПРЕДКІВ МОТИВОВАНІ НА УСПІХ

Дня юних п'ятикласників з початком вересня починається інше життя: новий навчальний заклад, нові вчителі та однокласники, нові традиції та звичаї.

Для козацької гімназії посвята в козачата звична справа, а для новоприбулих учнів – нове та незвичне дійство на великій сцені і при великій кількості глядачів. Це перше спільне завдання для дитячого колективу, можливість краще познайомитись та показати свої здібності, в якому були задіяні всі учні. Мені пощастило стати класним керівником 5-Б класу, гарних, розумних, талановитих та творчо обдарованих дітей. Маленькі перлини, які зібрались у класі, вмюють геть усе: співати, танцювати, виразно розповідати вірші, презентувати себе. З ними дуже цікаво працювати. Вони мотивовані на успіх, бо їх підтримують

рідні і, звичайно, я. У підготовці до виступу мені допомагали учениці 9-д та 11-В класів, педагог-організатор Яна Миколаївна, вчителька музичного мистецтва Інна Миколаївна, а особлива подяка моїм матусям-помічницям: Ользі Миколаївні, Надії Григорівні, Олені Леонідівні, Інні Сергіївні, пані Ользі, Валентині Сергіївні, Євгенії Сергіївні. Є початок наших добрих спільних справ. І він вдалий. Впевнена, що і надалі у нас все буде добре!

*Наталія Жукова,
класний керівник козацького загону
імені Петра Дорошенка*

Посвяту в козачата ми чекали усією родиною, тому що моя мама також брала участь у її підготовці. На посвяті до нас прийшли старші козаки, які прийняли у нас обітницю та вручили посвідчення. В свою чергу, ми продемонстрували готовність

стати активними учасниками ВГКДО «Дніпровська Січ»: співали, танцювали, розказували вірші. В залі була дуже тепла атмосфера, батьки нас підтримували гучними оплесками. Ми бачили, як за нас хвилюється наш класний керівник – Наталія Олександрівна. Завдяки їй

ми стали дружнім класом, де панує взаємоповага і підтримка. Обіцяємо оберігати рідний край, любити Батьківщину, плекати рідну мову і примножувати славу козацької гімназії.

*Дар'я Комаренко,
учениця 5-Б класу*

9 жовтня 2024 року ми всією родиною відвідали захід «Посвята в козачата», який відбувся в козацькій гімназії. Сказати, що ми отримали масу задоволення – не сказати нічого. Неймовірно талановиті діти, чудові костюми, феєричні виступи, а також гарний настрій супроводжували нас під час цього заходу. Атмосфера на святі добра, родинна, діти гарно підготовлені. Кожен клас представляв свій загін і відрізнявся костюмами та символікою. Діти змогли відчутти причетність до великої історії нашого народу, до славного українського козацтва. А який потужний був «Характерний гопак», хлопці запалили зал. Дівчатка теж не відставали у співах та танцях. Я мама, яка допомагала у підготовці цього дивовижного заходу, і бачила,

скільки сил було вкладено. Хочу подякувати директору гімназії, а також головному отаману ВГКДО «Дніпровська Січ» Гнатюку Володимиру Миколайовичу за його постійне бажання підтримувати у такий нелегкий час наших дітей та плекати в них любов до України-неньки. Особливий внесок в успішний виступ дітей зробила класна керівниця, неймовірна Жукова Наталія Олександрівна. У ній живе щира любов до професії і до учнів. Окрема подяка невтомній Березині гімназії, незламній Швед Марії Анатоліївні. Її творчий хист викликає захоплення та повагу. Ця людина – золотий фонд козацької гімназії!

*Ольга Комаренко,
мама учениці 5-Б класу*

Посвята в козачата об'єднує не тільки учнів одного класу, а й усі 5-ті класи, тому що, як сказав директор, ми стали офіційно гімназійними козачатами. Мені сподобався виступ нашого класу, а ще дуже вразила пісня «Ми люди-титани», яку майстерно виконала наша ровесниця із 5-А.

Меліса Караташ, учениця 5-Б класу

КОЗАЦЬКИЙ ВОГОНЬ У СЕРЦЯХ СУЧАСНИХ ДІТЕЙ

Урочиста посвята в козачата перетворила звичайний день на справжнє свято українських традицій і духу. Цей захід відіграє важливу роль у житті п'ятикласників. Вони долучаються до національних першоджерел, до української культури та спадщини. Дійство, що залишиться в пам'яті на все життя, бо об'єднує дітей, надаючи їм можливість пережити справжні емоції в єдності та співпраці. Свято кожного року завжди інше, не схоже на попередні. І от ти вже сидиш в актовій залі, загамувавши подих, і чекаєш на диво, і воно твориться. Настрій, емоції, враження – все це підхоплює у шалений вирій, і ти, переповнена почуттями, з головою поринаєш у це дійство, де кожен учасник є маленькою, але такою важливою частинкою великої козацької ро-

дини, де кожен має свою роль та обов'язки. Кульмінацією свята стало вручення козацьких посвідчень учням, які склали обітницю бути вірними захисниками України, дотримуватись честі та справедливості, бути дієвими патріотами своєї країни. Це свято нагадало всім присутнім, що козацький дух живе і сьогодні, коли Україна бореться за свою незалежність та майбутнє. Посвята в козачата стала ще одним кроком у вихованні нового покоління українців, які цінують історію та готові продовжувати традиції своїх предків.

*Світлана Яременко,
класний керівник козацького загону
імені Максима Залізняка*

ДЯКУЮ ЗА ПОДАРОВАНУ РАДІСТЬ

Мені багато гарного розповідали про Козацьку гімназію. Вчителі і знайомі радили вступати туди, казали, що я зможу. Це був перший справжній іспит. Я змогла, і надзвичайно рада, що стала гімназисткою. Нова школа, нові вчителі, нові одноклас-

ники. Я дуже хвилювалася, як все це буде. Та хвилювання були марними. У гімназії нас зустріли гарні вчителі. Наш клас відразу згуртувався. Коли нам сказали, що нас чекає посвята в козачата, ми дуже зраділи і почали готуватись. І ось цей день настав. Це було справжнє велике і радісне

свято! Всі ми були в українському одязі, співали і танцювали. Я впевнена, що кожен з нас запам'ятає цей день на все життя. Дякуємо вам, дорогі наші вчителі, за подаровану нам радість.

*Ольга Комаренко,
мама учениці 5-Б класу*

КОЗАЦЬКЕ ДИВО У НАШ ЧАС

Традиції і сучасність, повага і любов, гідність і драйв, атмосфера турботи про дітей і бажання дати найкраще новому поколінню – це все присутнє в гімназії. Посвята в козачата – чудове свято, старт у навчанні, в єднанні класу. Ця подія згуртувала дітей, батьків у колектив навколо головного для кожного громадянина України – розуміння і сприйняття української ідеї, громадянської свідомості та активності, поваги до тих, хто стояв і стоїть на захисті нашої держави і народу багато століть і зараз. Чудові виступи дітей всіх класів, козацька старшина нагадали нам про наші традиції: національних героїв, костюми, пісні, танці, прислів'я, про підтримку, любов, силу, мужність і віру в щасливе майбутнє, якими сповнений наш народ. Неймовірно талановиті діти, потужна хвиля емоцій і позитиву. Щира подяка адміністрації гімназії, класній керівниці 5-В класу Яременко Світлані Василівні.

Тетяна Смекаліна, мама учениці 5-В класу

КОЗАЦЬКИЙ ШЛЯХ ДО ПЕРЕМОГИ

Посвята в козачата для п'ятикласників – особливо хвилююче свято. Вже традиційно, що відбувається воно напередодні або після свята Покрови Пресвятої Богородиці. І не спроста, адже з давніх-давен українські козаки вважали цю святку свою покровителькою. Відомий дослідник звичаїв українського народу Олекса Воропай писав, що після зруйнування Запорізької Січі в 1775 році козаки, що пішли за Дунай в еміграцію, взяли з собою образ Покрови Пресвятої Богородиці. Вони настільки вірили в силу Покрови Пресвятої Богородиці і настільки широко й урочисто відзначали це свято, що впродовж століть в Україні воно набуло ще й козацького змісту й отримало другу назву – Козацька Покрова. З недавніх пір свято Покрови в Україні відзначають ще й як День українського козацтва. Посвята в козачата учнів 5-Г класу залишила незабутні враження. Це був справжній духовний і патріотичний злет, коли гімназисти мали змогу відчути себе частиною великої та славної історії українського козацтва. Захоплюючі виступи, патріотичні пісні та танці допомогли юні не тільки глибше зро-

міти значимість козацької спадщини, але й пережити відчуття єдності та гордості за український народ. Найбільше мене вразила щирість та ентузіазм, з якими учні ставилися до цього свята. Вони дійсно відчули, що є частиною чогось важливого, що має велике значення для них самих. Це не просто свято — це урок патріотизму, честі, поваги до традицій, який вони запам'ятають на все життя. День посвяти в козачата став важливою віхою на шляху дорослішання наших п'ятикласників, даючи їм не лише нові знання, а й глибоке розуміння власної ролі в державі. Це свято вкотре підтвердило, що наша школа не лише навчає, але й виховує дієвих патріотів своєї країни. Особливо запам'яталося виконання пісні Олександра Пономарьова "Україна переможе", яка прозвучала на святі. Вона стала своєрідним символом заходу, її слова додали всім учасникам віри в Перемогу і відродження України. Мелодія, пронизана глибоким змістом, створила атмосферу, де кожен присутній міг відчути силу нашого народу та його незламність. "Україна переможе" — це не просто слова пісні, це заклик до єдності та віри в майбут-

не нашої країни. Під час виконання цієї композиції учні і глядачі всім серцем перейнялись вірою у те, що їхня рідна Україна, яка переживає складні часи, неодмінно здобуде омріяну Перемогу. І це дійство «Посвяти в козачата» стало ще одним кроком до цієї Перемоги, адже молодь сьогодні — це сила, яка у майбутньому досягне успіху, перейнявши від славних предків усю велич відданості Батьківщині.

*Світлана Демчик,
класний керівник козацького загону
імені Івана Сірка*

9 жовтня в гімназії пройшов щорічний святковий захід – «Посвята в козачата». Нам, батькам, пощастило бути гостями на цьому дійстві. Це дійсно велике свято для усіх п'ятикласників та їх рідних, адже учні стали спадкоємцями козаків, маленькими захисниками своєї країни. Хлопці і дівчата з класним керівником Світланою Михайлівною Демчик підготували неймовірно цікавий патріотичний виступ, представивши загін імені отамана Івана Сірка. Гімназисти показали свої знання про традиції і звичаї українського козацтва, їх життя та побут, веселу вдачу козаків, улюблені заняття. Доповнили образи козаків і козачок музичним супроводом, піснями та танцями, гарними вишиванками та українською символікою. Разом з тим, згадуючи минуле, вони нагадали нам про трагічне сьогоднішнє. Як колись у давні часи козаки, так зараз вже сучасні воїни змушені протистояти ворогу, виборювати нашу волю, битися за нашу незалежність... І у цей момент діти вже не маленькі, а усвідомлені громадяни своєї країни. Безсумнівно,

юні гімназисти запам'ятають цей день як визначну подію, бо вони змогли відчутти причетність до великої історії нашого народу.

*Тетяна Гнатюк,
мама учня 5-Г класу*

На лівому березі нашої столиці свої двері гостинно відчинила для учнів 5-х класів славнозвісна гімназія. Ми багато гарного чули про неї, і тому я мріяла вчитися саме тут. Це місце, де панує козацька незламність, любов та патріотизм до України-неньки. Ось і закінчився перший місяць навчання, і учні 5-Г класу з нетерпінням чекають на своє перше свято «Посвята в козачата». Цілий місяць із класним керівником Демчик Світланою Михайлівною ми готували виступ від свого класу: вчили вірші, пісні та тренували танок. Нарешті настав цей день і 9 жовтня у святковій залі нас оплесками зустріли батьки та рідні. У жовто-блакитному вбранні наш клас вийшов на сцену. У ту мить з'явилося одразу стільки думок: і радість, і страх, і хвилювання. Та справжні козаки та козачки нічого не бояться! Нумо вперед і тільки вперед.

Ми співали пісні, розказали вірші, згадували життя і побут козаків. Запальним танком збадьорили глядачів-гостей. Пролунали гучні оплески, раділи батьки, непомітно стримуючи на обличчі сльозу. Наше минуле та сьогоднішнє – це відчуття старих і знову свіжих, відкритих ран... Та справжні українці сильні духом та вірою! Наша наступна пісня була про єдність українського народу, про почуття гумору, попри всі складнощі та негаразди. Ця єдність здатна творити дива. Адже добро перемагає зло, так завжди було і буде! Україна, де живуть справжні козаки та козачки, захисники та захисниці неодмінно переможе! І ми, учні 5-Г класу, свято віримо і чекаємо на це. Настане мир і наше світле, квітуче майбутнє відкриє для нас свої двері...

*Софія Пчолкіна,
учениця 5-Г класу*

До посвяти в козачата ми старанно готувалися, вчили танок, вірші, пісні. Було нелегко, але ми справилися. Відтепер 5-Г не просто клас, а загін імені визначного козака Івана Сірка. Готуючись до свята, ми дізналися, що це відважний козацький ватажок і найтаємніший український отаман. Про його магічні здібності ходили легенди. Мені дуже сподобалося це свято: було багато гарних пісень і танців, всі дякували нашим захисникам – нащадкам козаків, які зараз боронять Українську державу. Я пишаюся тим, що живу в волелюбній країні і навчаюся в гімназії, яка плекає пам'ять видатних козаків

*Олександра Куць,
учениця 5-Г класу*

Мені подобається вчитися у гімназії. Тут все нове і цікаве. У мене з'явилося багато друзів. Під час підготовки до посвяти в козачата ми згуртувалися, адже цілий місяць тренувалися, весело та цікаво проводили час, готували різні номери. А наша Світлана Михайлівна – добра і приємна, в усьому нам допомагала. З особливим натхненням заспівали запальну патріотичну пісню, в якій українці нищать ворогів. Так хочеться, щоб наша Перемога була якнайшвидше!

*Євгенія Нерус-Кілітко,
учениця 5-Г класу*

9 жовтня побувала на посвяті в козачата нашого п'ятикласника Владислава Дмитренка. Була приємно вражена, що за такий короткий термін діти так добре підготувалися. Чудово співали, танцювали, роз-

казували вірші, за що були щедро нагороджені бурхливими оплесками батьків та гостей свята. Я впевнена, що козачата гідно продовжать звичаї та традиції українського народу. Дуже вдячна нашим дітям, класному керівнику

Світлані Михайлівні та адміністрації гімназії за приємні, святкові моменти такого непростого тривожного сьогодні.

*Сім'я Влада Дмитренка,
учня 5-Г класу*

НАЩАДКИ ЗАПОРОЗЬКОЇ СЛАВИ

Посвята в козачата у гімназії – це не просто захід, а патріотичне дійство, яке об'єднує покоління свідомих українців. Для мене, як для класного керівника 5-Д класу, це особлива подія, тому підготовка до свята була дуже серйозна: вивчали історію виникнення українського козацтва, звичаї і традиції українського народу, побут, розучували патріотичні пісні, вірші, запальні танці. Діти з великим натхненням підбирали розповіді про національних героїв від давніх часів до наших днів, відчуючи гордість за нашу державу. Як результат, батьки побачили на сцені своїх ще зовсім юних, але таких таланови-

тих і впевнених козачат! Всі учні були одягнені в національні однострої. Батьки були захоплені святом, аплодисменти не стихали ні на мить. Я впевнена, що учні запам'ятають цей день як особливий у своєму житті, адже змогли відчувати причетність до великої історії нашого народу, його нелегкої долі, до потужної слави українського козацтва. Такі заходи, безумовно, виховують у дітей почуття гідності, честі та любові до Батьківщини.

*Наталія Данилова,
класний керівник козацького загону
імені Івана Богуна*

У 2024 році Козацькій гімназії виповнилося 35 років! В жовтні була проведена урочиста посвята в козачата наймолодших учнів п'ятих класів, серед яких був і я. Не передати словами, наскільки це було цікаво та патріотично! Кожен клас готував виступ про історію наших предків – козаків. Я хвилювався, і водночас дуже пишався, що ми маємо таких славних героїв. Перекоаний: кожен українець має знати свою історію і нести її через роки!

*Цуркан Володимир,
учень 5-Д класу*

9 жовтня нашій родині випала можливість побувати на посвяті в козачата, де виступав мій син, Морозов Макар, учень 5-Д класу. Цей захід був надзвичайно зворушливим та сповнений глибокого патріотичного змісту. Організатори створили справжнє свято для дітей, батьків і вчителів, яке пробудило в серцях гордість за нашу країну та її історію. На сцені діти виступали з великою віддачею, даруючи глядачам пісні, танці та зворушливі вірші, що вражали своїм змістом. Їхні старання та любов до рідної землі відчувалися в кожному номері, і було зрозуміло, що вони вклали душу в кожний виступ. Запам'яталась промова директора — Володимира Миколайовича. Його слова були глибокими та змістовними, він звернувся до кожного присутнього з надзвичайною теплотою й повагою, наголошуючи на важливості

збереження наших традицій та виховання справжніх патріотів України. Кожен, хто брав участь у підготовці, зробив усе можливе, аби посвята стала знаковою. Це було не просто свято, а справжнє єднання душ і сердець, об'єднаних любов'ю до України. Гімназисти показали, що вже в такому юному віці розуміють важливість козацьких цінностей та відданості рідній землі. Велика подяка всім організаторам, учителям, учням та адміністрації за те, що вони подарували нам ці чудові миті! Такий захід залишив у серці теплі й незабутні враження, надихнувши на подальшу підтримку українських традицій та цінностей.

*Тетяна Морозова,
мама Макара Морозова,
учня 5-Д класу*

Посвята в козачата – це особлива подія та неймовірні враження як для п'ятикласників, так і для усіх присутніх. Учасники дійства, наші діти, завдяки козацькій дитячій організації «Дніпровська Січ», отримали можливість відчути себе частиною славної історії, склавши обітницю на вірність козацьким традиціям та служінню українському народові. Дякуємо за дійство, незабутнє, яскраве, патріотичне, національне.

*Сім'я Невоїт Марії,
учениці 5-Д класу*

ЕНІ

ВИСОКІ НАГОРОДИ ДЛЯ ПЕРЕМОЖЦІВ КИЇВСЬКОЇ МАН

20 червня 2024 року в Колонній залі Київської міської державної адміністрації відбулась Підсумкова сесія Київської МАН – церемонія нагородження переможців міжнародних та всеукраїнських конкурсів юнацьких науково-дослідницьких проектів. Привітати та нагородити кращих юних дослідників столиці прийшли заступник Голови Київської міської державної адміністрації Валентин Мондриївський, народний депутат України, заступник Голови Піклувальної ради Київської МАН Анна Пуртова, народний депутат України Роман Гришук, директор Департаменту освіти і науки КМДА Олена Фіданян, президент М

академії наук України, академік Станіслав Довгий. Лист-привітання юним науковцям також надіслав президент Національної академії наук України, академік Анатолій Загородній. Серед призерів були й учні нашої гімназії. А це переможці міжнародних конкурсів, науковим і педагогічним керівником яких стала Єфімова Тетяна Леонідівна: I місце на Всесвітній олімпіаді з інноваційних наукових проектів (Індонезія) Шулькевич Роман, Рудик Марія Єлизавета; II місце на Міжнародному конкурсі наукових досліджень для школярів, студентів, викладачів (Індонезія), яке здобули Шулькевич Роман, Журавльова Анна, Рудик Марія Єлизавета. Переможці III

(фінального) етапу Всеукраїнського конкурсу-захисту науково-дослідницьких робіт Малої академії наук: Ляшенко Ліана – II місце у секції «Фольклористика» відділення літературознавства, фольклористики, мистецтвознавства (керівник Сівковська Л.О.); Шулькевич Роман – III місце у секції «Статистика» відділення математики (керівник Єфімова Т.Л.). Пишаємося такими високими здобутками, адже свої роботи учні готували, незважаючи на повітряні тривоги та блекауті. Віримо у їхні подальші наукові відкриття та перемоги!

*Лариса Сівковська,
заступник директора*

ІСТОРИЧНІ ПОСТАТІ У РОМАНАХ ОКСАНИ ЗЕНЕНКО

Загоди відкриття оновленої бібліотеки та до Дня захисників та захисниць України і Дня Українського козацтва до бібліотеки завітала сучасна херсонська письменниця, авторка популярних історичних романів Оксана Зененко. Дітей заворожила прекрасна мова гості, захопленість і обізнаність епохою Гетьманщини. Захоплення історією спонукало її до написання романів «Останній лицар гетьмана», «Таємна місія гетьмана» та «Побратими гетьмана». Презентація цих книг виявила за-

цікавленість гімназистів темою минувшини України. Книжки спонукають вивчати минуле, щоб ми змогли збудувати шлях для майбутнього. Дякуємо пані Оксані за неймовірно потужну, цікаву, історичну зустріч, в якій вона поєднала події минулого та сучасного, показала, як трагічно вони повторюються через певний проміжок часу. І сподіваюсь, що ця зустріч надихнула присутніх до вивчення історії та історичного читання.

*Наталія Кужентська,
бібліотекарка*

ГІМНАЗІЯ – КРОК ДО УСПІХУ

В житті кожної людини школа відіграє важливу роль у становленні особистості. Вона формує світогляд, закладає фундамент для подальшого існування та розвитку і першою вчить знайти своє місце у житті. За роки навчання у козацькій гімназії я розвинула критичне мислення, комунікативні навички, стала відкритою та артистичною. Велику роль у моєму становленні відіграв театр акторської та дикторської майстерності, що діє у гімназії. Окрім таких навичок, як впевненість, дикція, поставлений голос, у мене сформувалося неймовірне оточення. Це коло однодумців, з якими завжди цікаво і які поділяють мої погляди на життя. Гімназія – це маленька модель суспільства. Учні опановують навички комунікації з людьми різного характеру і гонору, адже в дорослому житті не можна оточити себе виключно однодумцями, завжди будуть конфлікти, які потрібно буде вирішити, і саме це вміння є ключовим фактором успіху в майбутньому. У нас патріотичне виховання базується на засадах козацтва і вірності традиціям. У кожному класі є свій отаман, що представляє інтереси загону на загальних зборах. Гімназія шанує козацькі свята і звичаї. До прикладу, кожен гімназист

повинен пройти посвяту в козацата. Ми пізнаємо свій край, мандруючи Україною. Останньою такою подорожжю 11-В класу стала екскурсія до Кам'янець-Подільського. Це були незабутні 4 дні, протягом яких ми відвідали безліч неймовірних пам'яток і довідалися багато історій про цей мальовничий край. Гімназія стала невід'ємною частиною мого життя і назавжди залишиться в моєму серці.

*Неллі Зацаринна,
учениця 11-В класу*

СИЛА ТРАДИЦІЙ І НОВИХ МРІЙ: НАШІЙ ГІМНАЗІЇ – 35

35 років для Козацької гімназії – це важлива дата, яку ми, учні 10-Д класу, відзначаємо з гордістю та вдячністю в серці.

свій внесок, щоб стати гідними людьми. Наша гімназія організовує патріотичні заходи, які дають змогу дізнатися більше про Україну та її величну культуру, тому учасники освітнього процесу можуть реалізувати свої творчі здібності, почути думку однолітків. Крім того, наш заклад бере активну участь у допомозі ЗСУ. Кілька разів на рік проводяться благодійні ярмарки, де кожен учень або учениця можуть зробити власний внесок у збір коштів для хоробрих захисників і захисниць. Це неабияк заохочує не залишатися осторонь і докладати власні зусилля для Перемоги України. Особлива подяка нашим учителям, які вкладають у нас не тільки знання, а й частинку свого серця. Вони спонукають до нових звершень, розкривають наші таланти та прагнення. У них ми бачимо приклад того, як слід ставитися до своєї справи та країни. Вітаємо з 35-річчям, рідна Козацька гімназіє! Переконані, що кожен наступний рік буде приносити тобі нові перемоги та досягнення. Ми обіцяємо, що завжди будемо пам'ятати уроки життя, які ти нам дала, і залишатимемося вірними твоїм традиціям

*Олександра Гудим та Єва Прискоко,
учениці 10-Д класу*

Для нас гімназія – це місце, де ми вчимося бути вільними, сміливими, справедливими, шанувати історію, відчувати свою відповідальність перед Батьківщиною, поважати себе і своїх товаришів. Козацька гімназія вчить нас більше, ніж просто математики чи літератури. Щодня ми проходимо коридорами, де кожен куточок дихає пам'яттю про славетне минуле українського народу. Це надихає і змушує нас замислитися: ми теж повинні робити

**НЕМАЄ НІЧОГО
НЕМОЖЛИВОГО,
ЯКЩО НАПОЛЕГЛИВО
ЙТИ ДО МЕТИ**

Мій тато – Володимир Сковородка – справжній героєм і людиною, яка мене надихає своїми вчинками. Він працює в Державній службі надзвичайних ситуацій вже 11 років і завжди готовий прийти на допомогу. Його відданість роботі рятувальника і прагнення до досконалості навчили мене ніколи не зупинятися на шляху до мрій. Вдома тато завжди добрий, уважний і підтримує мене в усьому, що я роблю. Попри свою серйозну роботу, він вміє пожартувати, розповісти щось цікаве і створити теплу атмосферу для всієї

родини. Я пишаюся своїм татом, бо не кожному чоловікові це під силу. Його відвага й витримка справді вражають! Крім того, мій тато займається спортом. Він бере участь у марафонах, де долає неймовірні дистанції. Наприклад, у 2019 році тато пробіг 500 кілометрів від Ковеля до Києва, а у 2020-му – від Дніпра до Києва. У 2021 році він став учасником "Ультрапробігу едно-

сті", де знову подолав 500 кілометрів, збираючи кошти для ЗСУ. У 2022 році він подолав 850 кілометрів від Києва до Варшави, щоб висловити вдячність польському народові за підтримку нашої країни в тяжкі часи. Мій тато надзвичайно наполегливий і завжди прагне досягати більшого. Він не боїться викликів і постійно готовий допомагати іншим, навіть ризикуючи власним життям. Його участь у "Ультрамарафоні вдячності" та зусилля зі збору коштів для розмінування водоєм свідчать про відданість своїй роботі й любов до нашої країни. Для мене тато – справжній приклад сили, мужності та доброти. Ще тато брав участь у змаганнях "Найсильніший пожежний рятувальник" і неодноразово посідав призиви місця. Він навіть встановив три національні рекорди, пробігши 21, 42 та 50 кілометрів у повному пожежному спорядженні! Кожен його подвиг навчає мене, що немає нічого неможливого, якщо наполегливо працювати і йти до мети.

*Мілана Ляденко,
учениця 7-Г класу*

У рамках національно-патріотичної декади «Шляхами патріотів» 24 вересня відбулась зустріч учнів 10-В класу з військовою кореспонденткою ТСН Юлією Кириєнко. Пані Юлія наголосила, що кожен з нас зараз захищає свою країну, кожен на своєму фронті, роблячи щоякнайкраще те, що може: учні старанно вчать, вона ж висвітлює перебіг війни,

доносячи правильний меседж як народу України, так і всьому світу, руйнує ворожі фейки, показуючи реальну картину того, що відбувається в гарячих точках нашої країни. Героїчна боротьба українського народу проти московської агресії за свою свободу та незалежність, національну гідність триває вже десять років. Ці роки стали одним з найважчих десятиліть у

нашій історії, коли український народ і держава продовжують сплачувати дуже високу ціну – передусім життями та стражданнями своїх синів і дочок. Під час зустрічі старшокласники також згадали правила мінної безпеки та поділилися своїми методами перевірки інформації на правдивість.

Прес-центр 10-В класу

УКРАЇНА КРІЗЬ 1000 ДНІВ ВІЙНИ

19 листопада цього року виповнилося тисяча днів від початку вторгнення РФ в Україну. Учні гімназії активно долучились до тематичних заходів, зокрема, участі у районній виставці творчих робіт (малюнків, поезій, інсталяцій, мотанок). Понад 100 робіт від дітей, батьків, педагогів вражали змістом, наповненням, боєм, тривогою і надзвичайною вірою у перемогу. Всі ми усвідомлюємо, що це героїчна, пекельна і нерівна боротьба з переважаючим ворогом, який прагне знищити нас, нашу ментальність. Рашисти сильні зброєю, а ми єдністю і впертістю, захищаючи свою територію, суверенітет і незалежність. В усьому світі Україну визнають і підтримують за героїзм і стійкість наших відважних воїнів, волонтерів, цивільних. Важливою складовою тематичних робіт «1000 днів війни» є віддати належну шану незламності духу захисників України, мужності та героїзму

Сил оборони України, ветеранів, добровольців, волонтерів, звичайних людей. А оскільки практично всі класи взяли участь і надали роботи різного формату, рада учнівського самоврядування організувала і загальногімназійну виставку, яка розпочинається із інсталяцій 6-Вкласу. Тут і історичний годинник опору «Україна незламна, сильна, єдина», і дерево українського роду, і символізм оформлення «Україна в огні» і «Мирна Україна». Далі розташовані вироби і картини юних майстрів інших класів, а завершує вернісаж презентація дитячих малюнків та віршів. Вся виставка – це унікальна подія про біль, надію і незламність, про нашу боротьбу, яка є частиною кожного з нас, розкриває силу духу, патріотизм і віру у мирне майбутнє.

*Марія Швед,
заступник директора*

ОДНА ВОНА У НАС ТАКА – УСЯ СПІВУЧА І ДЗВІНКА

*27 жовтня Україна відзначає особливе свято –
ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОЇ ПИСЕМНОСТІ ТА МОВИ.*

Святкова дата приурочена вшануванню багатовікової історії української мови, її багатства та унікальності і спрямована на підтримку й розвиток рідного слова як невідмінного елемента національної самосвідомості та культурної спадщини України. Сила слова безмежна. Особливо, коли воно живе, іскристе, емоційно виважене. Коли воно спілече, як проміння ясне, а могутнє, як хвилі буйні. Коли слова – палкі блискавиці. Тоді воно здатне робити чудо і хвилювати найтонші струни людського серця. Століттями мова народу була тією повноводною річкою, яку

ми називаємо поезією. Сьогодні гімназисти 6-В класу мали змогу долучитися до прекрасного, читаючи поетичні твори на уроці літератури. І об'єднувала їх одна тема: «Одна вона у нас така – уся співуча і дзвінка – мова». Конкурс читців віршів завжди залишає яскраві враження. Напередодні свята Дня української писемності учасники та глядачі мали змогу відчувати себе частинкою українського менталітету, адже кожен читав з душею, передаючи зміст та настрої творів. Конкурс дав можливість учасникам продемонструвати свої навички декламації, а також віднайти в собі зернятко таланту. Вручення

прізвів стало кульмінацією, додавши елемент змагання та заохочуючи всіх учасників до подальшого розвитку. Мова, писемність, освіта – це ті цеглинки, із яких складається наша ідентичність. Як сказав поет Борис Олійник: «І тільки Слово береже в основі безсмертя української душі!» Так хочеться, щоб рідне слово було для кожного духовним джерелом життя і оберегом. Не з примусу, а лише за покликом власного сумління та гідності плекаймо у душі любов до рідної мови.

*Людмила Литвинюк,
вчителька української мови*

Без мови у світі нас нема

День писемності – знакове свято для нашої нації. Це символ перемоги над утисками та забороною нашої солов'їної, це той день, у який ми всі маємо згадати, яку ціну заплатили наші предки, щоб ми сьогодні могли розмовляти українською, це свято, не лише української мови й усієї культури письма, історії та розвитку мовлення, яке відзначається в Україні 27 жовтня. У гімназії щороку проходить учнівська конференція. Ця подія завжди викликає великий інтерес серед учнів. «Без мови у світі нас нема: українська мова ХХІ століття» – таку тему було обрано цього року, щоб привернути увагу до значення рідної мови, популяризувати літературну спадщину та підкреслити важливість грамотності. Учасники конференції підготували змістовні доповіді-презентації з актуальних проблем писемності й мови:

- Історія української писемності (огляд етапів розвитку української писемності від кирилиці до сучасного правопису).
- Роль мови у формуванні національної ідентичності (як художня література сприяє розвитку мови і формує культурну самосвідомість українців).
- Виклики та перспективи мовної політики в Україні (важливість популяризації української мови серед молоді).

- Мова і культура в контексті національної безпеки (мова як елемент національної ідентичності та її роль у збереженні культурної спадщини в умовах зовнішніх загроз).
- Сучасні тенденції в українській мові (зміни, які відбулися в українській мові в останні десятиліття, зокрема вплив англійської мови, нові терміни та неологізми).
- Технології і майбутнє української мови (як новітні технології, такі як штучний інтелект і автоматичний переклад, впливають на використання та розвиток української мови).

Сьогодні, коли наша країна проходить через важкі випробування, важливо пам'ятати, що мова є найсильнішою зброєю у боротьбі за свободу та незалежність. Вона об'єднує нас, надихає на нові звершення та підтримує в найскладніші часи. І від юного покоління в цілому, і кожного з нас зокрема, залежить чи звучатиме гордо і могутньо українська мова – скарбниця національної пам'яті, в якій зберігається історія нашого народу, його душа, культура. Як казав Іван Огієнок: «Мова — то серце народу: гине мова – гине народ», тож бережімо те, що «в пісні й слові нас єднає».

*Людмила Литвинюк,
вчителька української мови*

ПОДОРОЖ СОНЯЧНОЮ СИСТЕМОЮ

Осінні канікули – чудова можливість відвідати цікаві місця та побачити те, на що в робочі дні не вистачає часу. Ми – учні 6-А і 6-Д класів побували на неймовірній екскурсії в Київському планетарії та стали свідками вражаючого фільму-шоу про Сонячну систему. За допомогою цього повнокупольного фільму глядачі не просто отримують інформацію про планети, але і стають учасниками приголомшливої подорожі Всесвітом. Перед нами відкрились чудові краєвиди планет і їх супутників. Ми мали змогу насолодитися видовищем чудернацьких ландшафтів планет земної групи і відчули крижаний холод далеких газових гігантів. Учасники шоу ніби відправились на космічному кораблі в далеку міжгалактичну подорож. В ілюмінаторі корабля можна було побачити всю красу Всесвіту; спуститися на планети за допомогою місяцеходу та марсоходу; подивитися на неймовірні краєвиди газових планет та планет-вулканів. За допомогою безмежного екрану відчуття повної присутності тільки збільшувалось. Для себе ми відкрили та запам'ятали безліч цікавих фактів. А саме: Планета Меркурій — найближча до Сонця планета Сонячної системи. Обертається навколо Сонця за 87,969 земних діб. Меркурій належить до внутрішніх планет, оскільки його орбіта лежить ближче до Сонця, ніж пояс астероїдів. Після позбавлення Плутона статусу планети Меркурій є найменшою планетою Сонячної системи. Венера — друга від Сонця та шоста за розміром планета Сонячної системи. Період обертання навколо Сонця — 224,7 земних діб. Названа на честь Венери, богині кохання з римського пан-

теону. Це єдина з восьми основних планет Сонячної системи, яка отримала назву на честь жіночого божества. Планета Земля — третя від Сонця планета Сонячної системи, єдина планета, на якій відоме життя, домівка людства. Земля належить до планет земної групи. Марс — четверта планета Сонячної системи за відстанню від Сонця та сьома за розміром і масою. Названа на честь Марса — давньоримського бога війни. Планета Юпітер є в два з половиною рази більша, ніж всі інші планети Сонячної системи, разом узяті. Планета Сатурн — одна з п'яти планет Сонячної системи, легко видимих неозброєним оком із Землі. У максимумі блиск Сатурна перевищує першу зоряну величину. Планета Уран з середньою температурою -197°C , найхолодніша планета в нашій Сонячній системі. Зафіксовано, що температура на Урані може опускатись і до -224°C . На Урані також панують жакливі вітри зі швидкістю понад 900 км на годину. Планета Нептун — це восьма, найвіддаленіша від Сонця, планета в нашій системі. Вона близька за складом до свого сусіда Урану, її атмосфера містить водень і гелій, а також трохи метану. Саме завдяки метану Нептун такого синього кольору. Температура в атмосфері досягає -220° . А завершився наш перегляд фільму флешмобом та космічною дискотекою за участю веселих аніматорів. Ми в захваті!

*Вікторія Демиденко,
класний керівник 6-А класу*

З вірою в Перемогу

Під час осінніх канікул учні 6-Б та 6-Г класів зі своїми керівниками Єршовою Катериною Михайлівною та Большаковою Надією Вадимівною відвідали Національний музей історії України у Другій світовій війні. Екскурсія була неймовірно зворушливою та пізнавальною. Експозиція "Україна- розп'яття", присвячена сучасним подіям російсько-української війни, справила особливе враження. Цікаво було дізнатись, що саме в Україні вперше у світовій музейній практиці створено офлайн-проект про війну в реальному часі. Учні ознайомились з подіями перших днів повномасштабного вторгнення. Ще наприкінці березня 2022 року, відразу після звільнення Київщини та Чернігівщини, працівники музею вирушили за експонатами

майбутньої виставки до зруйнованих Ірпеня, Бучі, Бородянки, Гостомеля, Макарова, Андріївки, Стоянки, Лук'янівки, Перемоги та інших населених пунктів. У музеї представлено чимало артефактів з фронту: військове спорядження, особисті речі загарбників, фотографії та відеоматеріали. Серед них і карта захоплення Києва диверсійними групами з мітками на адмінбудівлях Троєщини. Це все дає змогу презентувати світові страшні реалії російської агресії. Відвідали гімназисти і реконструйоване укриття Гостомелю, в якому 37 діб перехувалось більше 100 осіб. Це справило сильне емоційне враження, адже війна триває, впливаючи на долі мільйонів людей. До щему в серці на власні очі побачили зустріч однокласниці Мариношенко Меланії зі своїм

татом Олексієм Миколайовичем, який на кілька днів повернувся додому з фронту. На жаль, війна триває, лунають сигнали повітряної тривоги, майже щоденні загрози від БПЛА та балістики; кожному українцю відоме значення слів «приліт», «двохсотий», «трьохсотий», «працює ППО», «правила двох стін», «тривожна валізка» та багато інших. Ворог не полишає своїх загарбницьких планів. Але неодмінно настане такий омріяний день нашої Перемоги – і все, що на власні очі побачили шестикласники, назавжди залишиться музейними експонатами. Віримо в Перемогу! Слава героям – захисникам! Слава великому народові!

*Катерина Єршова,
класний керівник 6-Б класу*

КОЛИСЬ БУДЕ ДЕНЬ БЕЗ ТРИВОГ І СИРЕН...

А нині, на жаль, діти України змушені сидіти в укриттях і діставатися на екскурсію в перервах між тривогами.

В рамках декади "Шляхами патріотів" учні 7-Б класу разом із класним керівником Денисенко Лілією Валентинівною відвідали цікаві історичні місця столиці України. Екскурсія розпочалася в самому серці Києва, на Подолі, у музеї Гетьманщини, і продовжилася на Майдані Незалежності, де учні вшанували хвилиною мовчання всіх загиблих воїнів і встановили пам'ятні прапорці на меморіальному майданчику. Цікава екскурсійна програма з елементами квесту захопила допитливих гімназистів у вир буремних подій доби Гетьманщини. Учні ознайомилися з цікавими експонатами часів Богдана Хмельницького, періоду державотворчої діяльності гетьмана Мазепи, Пилипа Орлика та відновлення української державності в ХХ ст., держави Павла

Скоропадського. Сучасне українське суспільство потребує правдивого висвітлення проблем державотворення, надання неупередженої оцінки її видатних діячів, розкриття специфічної форми правління – Гетьманщини та її адміністрації. Кривавою раною у свідомості українського народу залишаються реалії російсько-української війни, тому справжні патріоти відвідали меморіальний комплекс загиблих героїв просто неба на Майдані Незалежності. Розвиваємо у своїх учнів критичне мислення і емоційний інтелект – важливі сучасні компетентності Нової української школи.

*Лілія Денисенко,
класний керівник 7-Б класу*

КОЖЕН ДЕНЬ ЯК КРОК ДО СВОБОДИ

Увересні за участі Відділу молоді та спорту Оболонського району м. Києва в парку «Наталка» відбувся Відкритий чемпіонат з традиційних українських бойових мистецтв запорізьких козаків в номінації «Боротьба «Котигорошко», у якому взяли участь наші гімназисти – учні 9-А, Б, В, Д, 10-Б класів та ще понад 150 спортсменів з різних регіонів України. Було проведено понад 140 поєдинків. Початок змагань ознаменувався урочистим виконанням Гімну України. З привітаннями до спортсменів виступили: президент ГО «Всеукраїнська федерація «СПАС» – Олександр Притула, представник спортивного комітету України, голова федерації кікбоксингу України – Ольга Павленко, почесні гості Олексій Тюнін і Володимир Марченко – герої війни та учасники «Ігри Нескорених». За змаганнями спостерігав дуже поважний воїн іноземного легіону Дмитро Лінартович, заслужений артист України, герой і військовослужбовець Збройних сил України та ще багато знаних

українців і зарубіжних гостей. Відома істина: спасом не можна тренуватись, спасом треба жити. Бо сам по собі спас – не тільки бойове мистецтво, а філософія життя. Наші гімназисти показали свою силу, витривалість, швидкість, характер, відчуття патріотизму та плеча побратима. Хлопці особистою відвагою та наполегливістю вибороли 8 призових місць: I місце – 2 учні, II місце – 4 учні, III місце – 2 учні. Пишаємося нашими переможцями. Спортсмени відзначені медалями і грамотами Оболонської районної в місті Києві державної адміністрації і Всеукраїнської федерації «СПАС». Впевнена, що вболівальники і спортсмени отримали не лише спортивну користь від заходу, але й усвідомлення того, що перемога любить сильних, цілеспрямованих і мотивованих. Дякуємо нашим захисникам і захисницям за цей день.

*Яна Микуленко,
педагог-організатор*

ІСТОРИЯ НАЧЕ ОЖИЛА

Одноденний тур 7-В класу разом із класним керівником Супрун О.М. став для нас справжнім відкриттям, а трипільська культура – сенсацією з безліччю загадок. Ми побачили і почули стільки цікавого і нового, що складно повірити в реальність подій цього дня. Я навіть не уявляла, що трипільці були такими цивілізованими та розумними. Ми почули про сім чудес трипільської культури: 1) протоміста – гіганти; 2) сівозміни; 3) ткацтво; 4) мідь; 5) житло; 6) парна упряж; 7) гончарний горн. Про останнє я взагалі дізналась вперше. Як приємно усвідомлювати, що на території України були найбільші поселення в усій Європі того часу і що гончарний горн (піч) першими ви-

найшли трипільці, випередивши греків на три тисячі років. Я горда за наших розумних пращурів. Ця екскурсія вплинула на мене дуже позитивно, так як було весело, цікаво, красиво, а історія наче ожила!

*Софія Запорожан,
учениця 7-В класу*

24 жовтня 2024 року наш клас провів цікаву екскурсію до Трипілля-Витачів-Халеп'я. Село Витачів зачарувало красивими пейзажами, адже знаходиться на дніпрових кручах. Відразу згадалися рядки

«Заповіту» Кобзаря про лани широкі, і Дніпро, і кручі... Також запам'яталась одинока капличка з дивовижним оформленням. Цікаво було відвідати пекарню «Витач». Тут печуть за стародавніми рецептами, а гостей зустрічають

теплими посмішками. Нас пригощали різними видами свіжоспеченого на дровах хліба. Далі був Трипільський музей. У ньому зберігається археологічна спадщина Київської області. Ми перейняли колоритом трипільської культури. Тут представлена величезна кількість експонатів тієї епохи, серед яких кераміка з дивовижними орнаментами, прикраси, знаряддя праці та багато іншого. Всі були хоч і трохи втомлені, але дуже задоволені екскурсією. У піднесеному настрої ми поверталися додому з гарними спогадами та усмішками на обличчях.

*Матвій Остролика,
учень 7-В класу*

ПЕРШЕ ВЕРЕСНЯ 2024 РОКУ – 35 РОКІВ КОЗАЦЬКІЙ ГІМНАЗІЇ

БЛАГОДІЙНА ЯРМАРКА ДО ДНЯ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

Зібрано 245000 грн, за які придбано дрони та батареї до них.

